

[Poul Møller.]

gennemføre en adgang til frivillig forudbetaling af skat, som vi foreslog det allerede i 1956?

Hvad i øvrigt kildeskatten angår, ville det være rart, om vi kunne få lidt at vide om, hvad der er flertalsmulighed for. De nuværende flertalspartier er ikke flertalspartier efter valget, hvis de kun får et status quo valg, for jeg forstår, at Grønlandsministeren ikke er med længere. Tilbage er altså partier, der dog mangler én — eller er det to? Men lad os nu sige, at de fik flertal. Var det så ikke bedre, når de vil have et flertalsprogram, at de så udarbejdede det forinden? Hvorfor får vi ikke at vide, hvad flertallet vil? Flertallet er jo ikke kun det ene regeringsparti, når det drejer sig om kildeskatten. Hvis de radikale ikke vil være med til kildeskatten, er det hele så ikke mundsvejr? Har den højtærede finansminister så mulighed for at gennemføre den? Hvilken parlamentarisk basis vil socialdemokratiet have for at gennemføre noget, som de tror er en foræring til det danske folk?

Jeg beklager den højtærede handelsministers stilling til kooperationsskatten. Men der er ikke noget at gøre ved, at vi er uenige om det; vi må se, om vi engang kan snakke os til rette derom. Jeg tror nu, den højtærede handelsminister tager fejl. Jeg er imidlertid enig med handelsministeren i, at vi skal undgå et socialistisk flertal. Men tror man virkelig, at det radikale venstre er det solide bolværk, der skal til for at undgå et socialistisk flertal? Tror man virkelig, at det parti, der stemte for de 4 jordlove, stemte for alle jordlovene, og hvis leder har sagt, at disse jordlove var rigtige, så sent som sidste lørdag, tror man virkelig, at det kan være det parti, der kan sikre landet imod socialisme? Jeg tror det ikke. Var det dog ikke rimeligere, hvis man vil sikre landet imod et socialistisk flertal og imod socialisme, at man stemte på de partier, der ikke vil socialisme, men vil noget andet, vil den politik, vi har redegjort for her? Det tror jeg må være det klogeste.

Og lad mig så slutte med et citat igen fra Henrik Ibsens „Peer Gynt“:

„Vi træffes på sidste korsvej, Peer,
og så får vi se om . . . jeg siger ikke mer.“

Helge Larsen: Det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde i nogle af sine sidste bemærkninger nogle venlige ord om direktør Bjerregaard, der er blevet valgt til formand for det radikale venstres landsforbund. Jeg kan forsikre det ærede medlem om, at vi alle i det radikale venstre deler denne anerkendelse.

Må jeg så i øvrigt sige til det ærede medlem hr. Erik Eriksen om boligproblemet, at når jeg i går gjorde opmærksom på, at der var sket mere end en fordobling af boligproduktionen siden 1953, og i samme forbindelse også tilføjede, at i 1953 havde vi endnu virkningerne af Koreakrigen, gjorde jeg det ud fra den betragtning, at det forekom mig, at når vi anstiller sådanne sammenligninger, bør vi også gøre sammenligningsgrundlaget reelt, og det er det ikke, medmindre man gør opmærksom på, at der var en ganske særlig situation. Men alligevel er der sket en ganske overordentlig vækst i antallet af færdiggjorte boliger.

Når det ærede medlem mente, at hvis vi havde fulgt de retningslinjer, som var gældende i 1953, ville vi være nået endnu højere op, så fristes jeg til at citere fra Berlingske Tidende i 1953, den 11. september, med den højtærede formands tilladelse, en udtalelse af den daværende boligminister, hvor det netop siges:

„I de kommende år indtil 1960 skulle befolkningstilvæksten kræve en forøgelse af boligbestanden på 9.000 lejligheder om året, og hvis man, som tilfældet har været i 1951 og 1952, bygger ca. 15.000 lejligheder om året, vil der blive tale om en overskudsproduktion på omkring 6.000 lejligheder årlig. Herefter skulle den egentlige boligmangel i byerne være afviklet i 1954, og ved udgangen af 1956 skulle den nødvendige boligreserve være opbygget.“

Sådan vurderede man altså situationen i 1953. Jeg tror, det er godt, vi er kommet op på at bygge et væsentligt større antal lejligheder, end man forudså dengang, og jeg håber det skal lykkes at komme endnu videre.

Så vil jeg i øvrigt gerne i anledning af de bemærkninger, der er gjort til mig fra konservativ side — og det er ikke så få, både fra det ærede medlem hr. Ninn-Hansen,